दि. १०-८-२०१२

श्री.रा.रा.योगेश कुळकर्णी यांस स.न.वि.वि.

मध्यंतरी मी घरी नव्हतो . बाकिचे एमैल्स वगैरे बाहेर पाहता येतात पण baraha software नसले की पंचाईत होते. त्यामुळे समीक्षणास थोडा उशीर झाला. तरी क्षमस्व.

स्वा.७ चे समिक्षण (द.३ स.६,७,८ वर)

प्र. १) तिनही व्याख्या बरोबर.

प्र.२) हे उत्तर बरोबर

वरील व्याख्यांच उपयोग करुन आपल्याला ह्या दुखांचे मूळ कारण जरी कळले नाही तरी तापाचे स्वरूप कळते. प्रश्नाचा उद्देश हाच आहे

असा विचार केला तर आपल्याला मायेचा खेळ कसा आपल्या आयुष्यांत होतो आहे ते लक्षांत येते. त्यामूळे मनास येणारी उद्विग्नता टळते. हे असे कळणे परमार्थांत फार आवश्यक असते.

प्र.३ : **ऊत्तर बरोबर.**

प्र ४था) अर्थस्पष्टिकरण योग्य आलेले आहे. दृश्य सृष्टीतला नियम "करावे तसे भ्हरावे" हा आहे. कधीकधी आपल्याला जो ताप होतो त्याचे कारण म्हणजे आपण पूर्वी केलीले कार्य. साधारणत: ह्याच जन्मामधे आपल्या कृतीची फळे ह्याच जन्मी भोगावी लागतात. हा विचार पण मनाची होणारी उद्विग्नता कमी करण्यास मदत करतो असा माझा अनुभव आहे.

प्र.५) मोकळेपणे उत्तर लिहिल्याबद्दल अभिनंदन.

मला ह्याच तर्हेचा ताप झाला होता व त्यामुळेच मी परमर्थाकडे वळलो. परमेश्वर आपल्याला असे ताप (आपल्याच कर्माची फळे) देवून आपल्याला जागे करत असतो. पण बरेच वेळ आपण परत अज्ञानाच्या झोपेत जातो. असे होऊ द्यायचे नाही हेच सतत स्वतःला सांगायचे व नामस्मरण करायचे हेच उत्तम.

सर्व उत्तरे बरोबरच आहेत. स्वाध्याय तसा सोपाच आहे. पण त्यामधून काय शिकायचे ते मला जसे कळले तसे लिहिले आहे.

घरच्या सर्वांना स.न.

आपला रविन्द्र फडके.